

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207543
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5315207543.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, S., zastúpeného spoločnosťou Záhoráková & Partners s.r.o., so sídlom Krasovského 13, Bratislava, IČO: 47 232 412, proti žalovanému Ing. N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, zastúpenému spoločnosťou GARANT PARTNER legal s. r. o., so sídlom Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 36 856 380, o zaplatenie 1.542,67 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 9C/225/2015-105 zo dňa 31. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.542,67 eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2) Vykonaným dokazovaním zistil, že zmluvou zo dňa 07.12.2004 vzniklo Združenie súkromných vlastníkov lesnej a poľnohospodárskej pôdy S. - K. (ako občianskoprávne združenie bez právnej subjektivity), ktorého účastníkmi sa stali žalobca i žalovaný. Na naplnenie cieľov špecifikovaných v čl. IV zmluvy sa účastníci zmluvy zaviazali poskytnúť majetkové hodnoty určené katastrálnym územím, vložkou, parcelným číslom a výmerou s tým, že poskytnuté majetkové hodnoty do vlastníctva združenia neprešli, ale naďalej zostali vo vlastníctve toho účastníka, ktorý ich poskytol. Účastníci združenia si zároveň v čl. IX bod 2 dohodli, že hospodáriť sa bude prostredníctvom hospodára (ktorú funkciu vykonával žalovaný) a náklady, ako aj výnosy budú rozdeľované účastníkom združenia výlučne podľa vlastníctva jednotlivých pozemknížných parciel. Považoval za nesporné, že parcela EKN číslo 651 bola vložená do združenia na plnenie jeho cieľov, ako aj bola na uvedenej nehnuteľnosti vykonaná v roku 2012 ťažba drevnej hmoty o objeme 158,16 m³ s čistým ziskom vo výške 6.170,68 eur. Mal za to, že žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať tvrdenie, že údaj o zápise vlastníckeho práva žalobcu a jeho manželky ku parcele EKN číslo 651 nie je správny a žalobca spolu s manželkou spoluvlastníkmi parcely EKN číslo 651, zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX nie sú. Toto tvrdenie ku dňu rozhodovania súdu bez pochybností nepreukázal. Ani po vzájomnom vyhodnotení oboch žalovaným predložených listinných dôkazov - porastovej mapy a výpisu z katastra nehnuteľností vo vzťahu ku parcele KNC číslo 749/1 nedospel k záveru, že údaj o vlastníctve žalobcu ku parcele EKN číslo 651 v katastri nehnuteľností je nesprávny a uvedené tvrdenia žalovaného nepreukazujú ani ním predložené doklady založené na čl. 74, 81, 87 a 90 súdneho spisu. Na základe uvedeného s poukazom na ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. pri svojom rozhodovaní vychádzal z údajov zapísaných v katastri

nehnutelností na liste vlastníctva číslo XXXX, podľa ktorého listu vlastníctva sú aj ku dňu rozhodovania súdu žalobca spolu s manželkou zapísaní ako spoluvlastníci parcely EKN číslo 651 v podiele 1. Pokiaľ žalovaný namietal svoju pasívnu legitimáciu a tvrdil, že vlastníci parcely EKN číslo 651 uzatvorili zmluvu o kúpe a predaji guľatiny so spoločnosťou SEPa Slovakia, a teda akúkoľvek náhradu si má žalobca uplatňovať priamo od tejto spoločnosti, je uvedená obrana žalovaného v priamom rozpore s jeho vyjadrením učeným v podanom odpore, že financie získané nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu za ťažbu dreva na parcele EKN číslo 651 vydal medzi ostatných spoluvlastníkov. Z uvedeného vyjadrenia žalovaného vyplýva jednoznačný záver, že finančnými prostriedkami z ťažby drevnej hmoty vykonanej na parcele EKN číslo 651 v roku 2012 disponoval, tieto finančné prostriedky i spoluvlastníkom okrem žalobcu vydal a týmto vrátane seba vydal i finančné prostriedky zodpovedajúce podielu v parcele EKN číslo 651 prislúchajúcemu podľa údajov katastra nehnuteľností žalobcovi. V tomto smere poukázal i na vyjadrenie žalovaného v podaní zo dňa 30.03.2017, v ktorom žalovaný uviedol, že ako hospodár svoju povinnosť podľa čl. IX ods. 2 zmluvy splnil a rozdelil náklady a výnosy z ťažby na parcele EKN číslo 651 tak, že ich zaplatil len vlastníkom konkrétnej parcely a nie ostatným účastníkom združenia (vlastníkom iných parciel). Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca bol podľa citovaného § 835 ods. 2 OZ v spojení s § 853 ods. 1 OZ oprávnený uplatňovať svoje nároky tvoriace predmet daného súdneho konania voči žalovanému, ktoré mu žalovaným ako hospodárom neboli priznané a následne vyplatené podľa čl. IX bod 2 zmluvy zo dňa 07.12.2004, ale boli žalovaným priznané a vyplatené ostatným spoluvlastníkom vrátane žalovaného. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa uts. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd dospel k nesprávnym právnym a skutkovým záverom tým, že nerozlišoval postavenie žalovaného, ktorý v okolnostiach žalovaného prípadu vystupoval ako 1) spoluvlastník parcely EKN 651, k. ú. S., 2) odborného lesného hospodára vykonávajúceho osobitnú činnosť, 3) hospodára Združenia vlastníkov lesnej a poľnohospodárskej pôdy S. - K. a 4) konateľa spoločnosti SEPa Slovakia s.r.o. Uviedol, že ťažba na parc. EKN 651 k. ú. S. bola vykonaná z pozície spoluvlastníka spolu s ďalšími spoluvlastníkmi danej parcely, a to zmluvným obstaraním ťažby a predaja drevnej hmoty priamo spoluvlastníkmi prostredníctvom spoločnosti SEPa Slovakia s.r.o. V tomto prípade teda nevystupoval ako hospodár združenia ani ako lesný odborný hospodár, nakoľko vystupoval ako spoluvlastník predmetnej parcely a na druhej strane i ako konateľ uvedenej spoločnosti. Uvedené je zrejme aj zo zmlúv o kúpe a predaji guľatiny a s nimi súvisiacich pokladničných dokladov. Aj napriek týmto skutočnostiam súd prvej inštancie prijal záver o tom, že žalovaný vystupoval v danej veci ako hospodár združenia. Mal za to, že predložené dôkazy jednoznačne preukazujú existenciu priameho vzťahu spoluvlastníkov parcely EKN č. 651 so spoločnosťou SEPa Slovakia s.r.o. Finančnými prostriedkami za predmetnú ťažbu fyzicky disponoval ale z postavenia konateľa tejto spoločnosti a nie v postavení hospodára združenia. Ďalej preukázal, že finančné prostriedky boli vyplatené spoluvlastníkom na základe zmlúv o kúpe a predaji guľatiny a nie na základe zmluvy o združení. Žalovaný v postavení konateľa spoločnosti nemal právny dôvod niečo žalobcovi vyplácať, pričom toto si musí riešiť v internom kruhu spoluvlastníkov. Neexistuje tu žiadny vzťah medzi žalobcom a žalovaným v postavení hospodára združenia. Ďalej namietal nesprávnu interpretáciu čl. IX ods. 2 zmluvy o združení. Hospodár združenia sa mohol zbaviť svojej povinnosti voči spoludžníkom ak aj celý zisk vyplatil ktorémukoľvek z nich, čím by jeho záväzok bol splnený a nie, ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie, že mal povinnosť vyplácať každého jedného spoluvlastníka podľa pomeru jeho výšky spoluvlastníckeho podielu k dosiahnutému zisku.

4) Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril v tom zmysle, že ho považuje za nedôvodné s tým, že sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím. Uviedol, že skutočnosť, ktoré osoby reálne uskutočnili ťažbu dreva, ako aj spôsob jeho predaja formou uzatvorenia čiastkových kúpnych zmlúv s účastníkmi Združenia nemá vecný súvis s daným prípadom. Ak aj žalovaný vystupoval v rámci celého procesu nielen ako hospodár, ale aj ako štatutárny zástupca spoločnosti SEPa Slovakia s.r.o., ktorá si objednala ťažbu dreva a zabezpečila aj následnú kúpu od členov združenia, prípadne aj ako lesný hospodár, neznamená to, že prostredníctvom jeho osoby sa neuskutočnilo hospodárenie so zverenými majetkovými hodnotami tak, ako to predpokladá čl. IX ods. 2 zmluvy o združení. Jednotiacim prvkom celého procesu ťažby dreva bola práve činnosť hospodára združenia, ktorý sa zaviazal zabezpečovať hospodárenie tak, že náklady, ako aj výnosy budú rozdeľované účastníkom združenia výlučne podľa vlastníctva jednotlivých pozemknížných parciel, čomu korešponduje aj povinnosť hospodára (čl. VI

ods. 9 zmluvy o združení), podľa ktorej hospodár vedie účtovnú a majetkovú evidenciu združenia. Zodpovednosť, že majetkový výnos v peňažnej forme bude uhradený žalobcovi, má výlučne žalovaný.

5) K vyjadreniu žalobcu žalovaný uviedol, že právny vzťah ohľadom kúpy drevnej hmoty vrátane jej ťažby je právny vzťahom SEPA Slovakia s.r.o. a spoluvlastníkov. Pokiaľ žalobca tvrdí, že za nevyplatenie financií žalobcovi je zodpovedný žalovaný ako hospodár združenia, takéto tvrdenie nemá oporu v skutkovom ani právnom základe. Ak spoluvlastníci porušili svoj zmluvný záväzok podľa zmluvy o združení, má žalobca nárok domáhať sa napr. náhrady škody priamo voči nim a nie voči hospodárovi združenia.

6) Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

7) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania uvedené žiadne nové skutočnosti, ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť vykonané dokazovanie iným spôsobom, než ho vyhodnotil súd prvej inštancie.

9) Ako správne konštatoval súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia, je nepochybné, že s finančnými prostriedkami z ťažby drevnej hmoty disponoval žalovaný, ktorý tieto prostriedky jednotlivým spoluvlastníkom podľa výšky podielov vyplácal, a preto neobstojí jeho obrana o tom, že nie je v spore pasívne legitimovaný.

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, a preto má nárok na náhradu trov tohto konania.

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).